

שהלבנה עומדת עם השם ש
בסוד אחד, בשביילו, היא נקראה
עמו גודלים. זנב האריה הוא
אריה, ונקרא אריה.

אמרה הלבנה לפני הקדוש ברוך
הוא: אפשר שפלך אחד ישמש
בשני כתמים יחד? אלא זה לבדו
זה לבדו.

אמר לה:ראייתי אותך שרצונך
להיות ראש לשועלים. כדי
והקטיini את עצמך. שהרי אף על
גב שעתה רחוי ראש להם, הקטנה
תהיה לך מפemo הייתה.

וזה שאמרה הלבנה, הגירה לי
שאהבה נפשי איכה תרעעה. איך
זה אפשר לך להנהייג העולים
בשני כתמים יחד. איכה מרביעין
באחרים, שהרי לבנה לא יכולה
להאריך, ואי אפשר לך להנהייג
בשני כתמים יחד, בשמש
ובלבנה, שהרי לבנה איזה אור
יש לה באחרים? משותך אי
אפשר לך להשמש בשני כתמים
יחד.

שלמה אהיה בעיטה, איך זה
שאני אהיה מעתפת באחרים,
בשאור וחזק המשמש הולך
ומתחזק. הרני מעתפת בכוונה
לפניו, ולא יכול לשמש לפניה,
ואיך אתה תוכל להנהייג
ולהשמש בשני כתמים יחד?
אמר לה הקדוש ברוך הוא: הרוי
ירעפי בך, לכני והקטני עצמך.
(שם) אם לא תדע לך היפה
בנשים, שאמרת שאפשר לי
להנהייג את העולם עם שני
כתמים יחד, לכני והקטני את
עצמך, ותקיי ראש לשועלים.

צא לך בעקבבי הצען, צאי ותהי
ראש לאותם האוכליים
והאכאות שלמטה, ורعي אותם
והנהייג אותם, והי מלך של כל
הפתחות, והנהייג את כל אחד
ואחד בראשו לו, והי שולחת

בריא חדא, בגיניה, איהי אתקריאת בהדריה
גדולים. זנבא דאריה, אריה איהו, ואريا
אתקררי.

אמרה סיהרא קמי קודשא בריך הוא, אפשר
למלפא חדא דלשיטמש בתרעין בתרעין
בחדא. אלא דא בלחוודוי, ודא בלחוודוי.
אמר לה, חמינא בך, ד clueך למאוי ראש
לשועלים. זילי ואזעירי גרמיה, דהא
אף על גב דעתה רישא להונ, אזעירו אית
לך מפema דהוית.

זדא איהו דאמרת סיהרא, הגידה לי שאהבה
נפשי איכה תרעעה, איכדין אפשר לך
לאנ恊גא עלמא, בתרעין בתרעין בחדא. איכה
תרבעין באחרים, דהא סיהרא לית היא כדאי
לאנ恊הרא, ואי אפשר לך לאנ恊גא בתרעין בתרעין
בחדא, בשמשא ובסיהרא, דהא סיהרא מה
גהורא אית לה באחרים. בגין בך, אי אפשר
לך לאשתמש בתרעין בתרעין בחדא.

שלמה אהיה בעיטה, אכדיין אהא אנא
מתעתפה באחרים, כד נהירו ותוקפה
דشمsha להו איזיל ואתקיף. הא אנא
מתעתפה בכיסופה קמייה, ולא יכול
לשמשא קפה. ראנט איך פיכול לאנ恊גא
וילאשתמשא בתרעין בתרעין בחדא.

אמר לה קודשא בריך הוא, דא ידענא ביך,
זילי ואזעירי גרמיה. אם לא תדע לך
היפה בנשים, דאמרת, דאי אפשר לי לאנ恊גא
עלמא בתרעין בתרעין בחדא, זילי ואזעירי
גרמיה, ותיהורי רישא לשועלים.

צא לך בעקבבי הצען, פוקי והו רישא לאיננו,
אוכלויסין וחילין דלחתא. ורעי לון,
ואנהייגי לון, והו מלכא דכולחו תפאי,
ואנהייגי לכל מוד וחד ברקא חזי ליה. והו